

Hermelijnweg 12
1338 BE Almere
Tel 036 5370340
havenlicht@chello.nl
www.havenlicht.com
NL71 INGB0005545299
BIC INGBNL2A
RSIN 816655789
K.v.K. 41023812

NIUWSBRIEF : ZOMER EDITIE

Jaar : 2019

NR. : 157

Datum : dinsdag 18 juni 2019

Veel zeevarenden mochten we weer bereiken met het evangelie waarover wij in deze nieuwsbrief iets willen vertellen. Wij hopen dat u de mooie verhalen met plezier zult lezen. Mocht u een reactie willen geven of meer zou willen weten over het werk wat wij doen dan kunt u contact met ons opnemen. We komen graag in uw kerk of kring om meer te vertellen en te laten zien over het werk. Ook op de website vindt u onze contact gegevens.

Regio IJmuiden

Op een stralende voorjaarsochtend melden wij ons bij de hoofdingang van het Hoogovenbedrijf in IJmuiden. Wij krijgen toestemming om het terrein op te rijden, maar niet nadat een beveiligder onze auto heeft gecontroleerd op eventuele contrabande. Hij ziet de kratten met bijbels in diverse talen, wij leggen in het kort uit wat wij daarmee van plan zijn: zeelieden voorzien van het Woord van God. Dit is vandaag al de eerste gelegenheid om ons getuigenis te geven, gewoon in het Nederlands. Voordat wij de kade oprijden waar de grote bulkcarriers met ijzererts, c.q.

steenkool worden gelost, worden wij geacht ons ook te melden. De bewaker vraagt: "Wat doen jullie hier eigenlijk?" Dit is de tweede gelegenheid om een getuigenis te geven vandaag en wij zijn nog niet eens aan boord van een schip geweest!

Aan boord van het eerste schip is iedereen druk: de reddingsmiddelen worden geïnspecteerd. Alleen de Filipijnse 1^e Stuurman is aanspreekbaar, hij blijkt een positieve Christen te zijn. Hij zal de bijbels en lectuur onder de bemanning verdelen. De man loopt zelf mee de kade op, naar Anneke in de auto om een tas met gebruikte kleding in ontvangst te nemen voor de crew. Hij vertelt dat hij op 3 april jl. vader is geworden van een dochtertje. Hij heeft haar alleen nog maar gezien op zijn mobiel. Wij bidden voor hem, het kleine meisje en zijn vrouw in Manilla.

Op een megacruiseschip in Amsterdam bezoeken wij de bemanning (1350 personen!) tijdens de lunchpauze in de gigantische crew's messroom. Aan een mix van Indonesiërs en Filipino's reiken wij veel Bijbels en Bijbelse lectuur uit in Tagalog en Bahasa Indonesia. Velen willen desgevraagd graag dat wij voor hen bidden. Eigenlijk hebben we tijd te kort. Het is een komen en gaan om gedurende een kwartier grote borden rijst met kip te verorberen. Ja, er moet hard gewerkt worden, dat kost veel energie. Maar zodoende kunnen wij een hele stroom van bemanningsleden benaderen.

Moe, maar voldaan, rijden wij weer naar huis. Dank U Heer, voor deze gezegende dag!

Wij wensen u Gods zegen, blijft u a.u.b. bidden voor Anneke haar gezondheid!

Jan en Anneke Best.

Amsterdam 1, de Grote Opdracht

Rond Hemelvaart hebben we in onze gemeente nagedacht over de grote opdracht voor christenen: *'Jezus kwam op hen toe en zei: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb.'* (Matt.28:18-19).

Jezus gaf deze opdracht aan zijn discipelen maar deze opdracht is nog steeds actueel, niet alleen voor een select groepje maar voor alle discipelen van Jezus.

Misschien doet u dit al in uw eigen omgeving, maar anders hoop ik dat de verhalen in deze nieuwsbrief aanstekelijk werken. In de afgelopen periode ben ik vaak 's avonds naar de haven gegaan. Hierbij heb ik zeemannen ontmoet uit India, Ukraine, Bulgarije, Duitsland, Ghana, China, Indonesië, Filipijnen, Roemenië, Rusland en de Malediven. Op een avond kreeg ik onderweg naar de haven autopech langs de snelweg. Hierdoor raakte ik eerst even de kluts kwijt, door de voorbereiding op dit havenbezoek was ik volledig hierop gefocust maar dit leek nu in het water te vallen. Terwijl ik op hulp stond te wachten stopte plotseling een bezorgde medeweggebruiker achter me op de vluchtstrook. Een stortvloed aan vragen werd op mij afgevuurd; "Hoe gaat het? Wat is het probleem? Kan ik je helpen?" Nu was ik degene die gerust kon stellen en ik raakte met deze Turkse man in gesprek. Op zijn dashboard lag een groot boek. "Is dat een telefoonboek?" vroeg ik aan hem. "Nee, dat is mijn Koran, daar lees ik veel uit" antwoordde hij. Mijn vraag was dus niet heel tactisch maar ik kon het gelukkig goed maken door hem een hele grote Turkse Bijbel te geven als dank voor zijn belangstelling. Dit was wel het laatste wat hij langs de snelweg verwacht had maar hij waardeerde het. Verder praten kon niet want de sleepauto was intussen gearriveerd en we namen snel afscheid. Een mooie ontmoeting langs de snelweg!

Door de snelle pech-service kon ik die avond alsnog naar de haven. Het schip wat ik bezocht zou die nacht vertrekken dus het kon nog net. Ik was al eerder in januari op dit schip geweest. De stuurman herkent me nog; "Ah, daar ben je weer. Welkom aan boord!". En hij brengt me naar de messroom. Na wat 'koetjes en kalfjes' vertel ik

het verhaal over Abraham die de opdracht krijgt om zijn eigen zoon te offeren, de moslims herkennen dit verhaal al snel en vullen me soms enthousiast aan. Voor moslims is dit een herkenbaar verhaal want één van hun feesten (*het Offerfeest*) is zelfs aan deze gebeurtenis gewijd, alleen geloven zij dat het Ismael was die geofferd moest worden en niet Izak. Dit soort details laat ik in het midden, strekking van het verhaal is dat God voorziet in een offer en 2000 jaar later voorziet God opnieuw in het meest ultieme Offerlam; Jezus. Vaak zijn we volop in de weer met allerlei 'offers' terwijl achter ons in de struiken Jezus zich aanbiedt als het Offer. Terwijl ik dit vertel is voorzichtigheid en tact wel geboden maar de zeemannen luisteren aandachtig, het zaad wordt gestrooid.

Tijdens een andere avond word ik op een klein schip warm onthaald door de Duitse kapitein en stuurman. We blijken leeftijdgenoten van elkaar te zijn. Ze zijn zelf niet gelovig maar vinden het werk van de 'port-missions' wel

heel belangrijk. De machinist uit Ghana is inmiddels ook aangeschoven en de kok (ook uit Ghana) komt speciaal voor mijn bezoek uit zijn bed! De Ghanezen zijn allebei christelijk, zodra het gesprek op geloof komt knijpen de Duitsers er snel tussenuit maar even later komt de kapitein toch weer terug om langs de zijlijn mee te luisteren. We houden met elkaar een soort mini-Bijbelstudie n.a.v. Lukas 8; Jezus stilt de storm. De machinist deelt over zijn storm-ervaringen als zeeman, letterlijk maar juist ook figuurlijk; "er zijn momenten waarop de sociaal/emotionele problemen voor ons erg groot zijn." En hij heeft dan ook diverse keren meegemaakt dat collega's aan boord zelfmoord pleegden omdat ze het allemaal niet meer aankonden. En de vraag rijst dan ook; is there a hiding place for me? Wat een troost om dan te weten dat er inderdaad een Schuilplaats is, Jezus is in control, Hij weet van de stormen in ons leven! We bidden als afsluiting met elkaar, de kapitein zit er nog steeds en ik bid ook voor hem. Als dank krijg ik een grote zeekaart mee van hem.

Als Jezus de Grote Opdracht geeft aan zijn discipelen zegt Hij ook; '*houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.*' Eerlijk gezegd voel ik me wel verwant met de twijfelaars tussen de discipelen maar juist tijdens de scheepsbezoeken heb ik ervaren dat Jezus erbij was en dat Hij alle macht heeft!

Bedankt voor al uw meelevens, hartelijke groet,

Marien Gijsbertsen.

Rotterdam 1

Nadat ik aan boord van het schip, waar ik op dat moment was, al zeevarenden uit vier landen voorbij heb zien komen, waaronder uit Ghana en Roemenië, kruist tenslotte de kok Charlie mijn pad.

Leuk om, behalve hem, ook nog anderen uit Myanmar iets te mogen aanbieden.

Het evangelie is voor iedereen. Deze zeemannen uit Myanmar wilden heel graag de lectuur en de dvd's in het

Birmees in ontvangst nemen.

Ze zeiden dat ze alles zeker zouden gaan lezen en bekijken. Soms heeft de bemanning het heel druk aan boord. Dat was aan boord van dit schip ook het geval. Dus dat betekende: iets meegeven voor een rustig ogenblik later op de dag. Dit is altijd zeer welkom is bij de zeemannen.

Op een schip met alleen mensen uit de Filippijnen vraagt de kapitein of hij een Bijbel kan krijgen.

Ik zit samen met een Filipijn maar tegelijkertijd ook met een aantal andere Filipijnen aan tafel een tijdje in het Engelse boekje "God's antwoorden voor jouw leven" te lezen. (een pocketboekje met antwoorden uit de Bijbel op allerlei vragen), om daarna te vragen of hij het mag hebben. Zo proef je ook hier dat er bij sommigen echt een honger naar het Evangelie is.

Aan de noordoever van de Nieuwe Maas ligt een klein schip met volledig Russische bemanning.

Staande aan dek met meerdere bemanningsleden, gaan een Russische Bijbel en een flessenscheepje voor de kapitein, in dankbare handen over.

Op drie schepen heb ik contact met jonge Filipijnse zeelieden. Enkele namen, naast anderen: het zijn Harry een stagiair, Edgar en Danny, op een schip dat heel regelmatig terugkomt, en Gerome, op een groot containerschip.

"Samen in de naam van Jezus"

Met hartelijke groet,

Wout de Vries.

Ambulante scheepsbezoeken

Op een schip met Indische bemanning bleek de kapitein Christen te zijn. Hij zei: "De jongens zitten zo vaak in hun hut, dan kan ik moeilijk naar ze uitreiken als ze ergens mee zitten." Bemanningsleden, ook de Hindoes, spraken lovend over hun kapitein, maar sommigen liepen hard weg toen ze bij ons de naam van Jezus zagen. De kok was een van de twee Moslims aan boord. Hij zei: "Jezus is niet zoon van God." "Maar de Koran zegt wel dat je Jezus behoort te bestuderen." Toen was hij blij met de Jezus film en Johannes evangelie, en een "verschillen" traktaat. In overleg met de bootsman en kapitein hebben we een usb stick met Bijbels en Bijbelfilms in de messroom geplaatst

We benaderden een Arabisch schip. Op de kade had ik al een gesprek met de Nederlandse vorkheftruck chauffeur over Franciscus die met de 5e kruistocht meeging, niet met het zwaard maar met de Bijbel om naar het kamp van de vijand te gaan en het evangelie aan de sultan te prediken. "Zo gaan wij ook hier aan boord van een Arabisch schip."

Het Faeröer vrachtschip was relatief luxe. De mannen waren gereserveerd. Faeröers, zit die taal niet in 5fish? We hoorden dat er zelfs in dat kleine land verschillende kerken zijn, met alle verschillen van dien.

Een Georgische werktuigkundige was maatjes met een Bulgaarse collega, met als "common ground" de Orthodoxe kerk. De Georgiër was geraakt dat we aan hem een brief in zijn taal gaven en vond het jammer dat hij door het werk geen tijd had voor een gesprek. Ineens gingen zijn ogen glimmen. "Wacht hier, ik kom terug." Daar kwam hij met een geschenk voor Wout en mij: een pakketje van zeven bijenwaskaarsjes uit zijn kerk. Dankbaar namen we het aan.

Op de Shortsea Container terminal is het druk, sommige schepen varen drie keer per week naar Engeland op en neer. Op gezette tijden heeft de kok wel tijd om te praten. Eén kok was zich gaan verdiepen in het Woord en had daardoor ontdekt dat het niet de kerk met haar rituelen is die redding biedt, maar Jezus Christus zelf, geopenbaard in Zijn woord. Hij probeerde dat ook voorzichtig met zijn familie en collega's te delen en dat begint al vrucht af te werpen. Zelf was hij ook wakker geschud doordat een oudere collega aan boord het Woord onderwees. Deze kok zat vol vragen en was blij met onze bezoekjes.

Hartelijke groet en Gods zegen,

Michiel Kramers.

Rotterdam 2

De haven van Rotterdam staat nooit stil. Dagelijks hebben wij als team de keuze uit 80 zeeschepen. Met twee fulltimers en twee vrijwilligers kunnen wij maar een heel klein percentage bezoeken. Des te meer zijn wij blij dat wij sinds begin van dit jaar een nieuwe vrijwilliger in ons team mogen verwelkomen. Johan Egas is 33 jaar oud en werkt als kapitein op de zware ladingschepen van RollDock.

Hij zit drie maanden aan boord en is dan drie maanden thuis. Hij heeft een vrouw en een dochtertje en zij wonen samen in Dirksland. Johan is een overtuigd en wedergeboren Christen en hij nam in januari contact op met mij om als vrijwilliger met ons samen te werken. Hij gaat nu voordat hij in juli weer aan boord gaat twee dagen met René en mij mee naar de schepen. Wij zijn heel blij met deze samenwerking en dankbaar dat God ons team laat groeien.

Samen met René en Johan bezoek ik regelmatig een tanker die aan de ketting ligt. De bemanning is volledig Filipijns en de kapitein en twee matrozen zijn gelovige Christenen.

James, een jongen uit een baptistengemeente is door het bekijken van de film "American Gospel – In Christ Alone" tot levend geloof gekomen. Ik had die film aan hem gegeven en hij heeft hem bekeken. Hij kon vervolgens drie nachten lang niet slapen omdat hij had ontdekt dat hij geen echte Christen was. Maar door verdere gesprekken met mij en het horen van het evangelie kwam hij door de werking van de Heilige Geest tot bekering. Nu wil hij het evangelie met zijn collega's en familieleden delen. Op dit schip is God aan het werk. We mochten de afgelopen drie zondagen een kerkdienst houden aan boord en hebben daarbij het evangelie duidelijk aan heel de bemanning kunnen

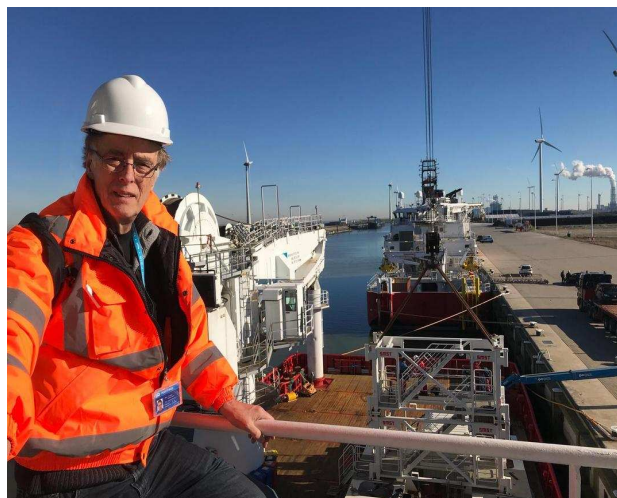
uitleggen. Een aantal van de mannen staan ervoor open en wij vertrouwen erop dat God in hun harten werkt en ze tot levend geloof zal brengen.

Met hartelijke groeten,

Felix Henrichs.

Delfzijl en Eemshaven, het vertellen waard

Afgelopen week werd ik gevraagd om een inleiding te verzorgen voor een onderdeel van de Jeugd Alphacursus van onze kerk die in september van start gaat. Naar verwachting zullen er dan ongeveer 25 jongeren deelnemen. Het onderwerp waarvoor ik gevraagd ben is: "Hoe vertel ik het anderen" Mooi om daar iets over te vertellen natuurlijk. Maar wat ga ik aan die jonge mensen vertellen? Hoe benader ik zelf mensen met het evangelie? Ben ik een echte evangelist? Wil ik mensen bekeren tot mijn denominatie of kerk? Beslist niet!

Wat is dan mijn boodschap waarmee ik menig loopplank heb beklommen.

Wat vertel ik kapiteins en bemanningsleden die zo vaak verschillende nationaliteiten en een geestelijke achtergrond hebben. Het gaat om Jezus! Over Hem wil ik vertellen.

Maar het begint bij mij meestal met persoonlijke gesprekje's. Ik wil echte belangstelling tonen, voor hun familie, hun woonplaats en hobby's. Ik probeer dan ook iets over mijzelf te vertellen. Maar uiteindelijk komt er altijd één van de vragen. Geloof je in God of ben je Christen? Het gesprek wordt dan anders maar blijft persoonlijk. Soms willen mensen discussiëren of God wel of niet bestaat. Maar ik vertel dan dat God zich openbaart in de natuur en de Bijbel.

En als je daar alleen al oog voor hebt dan zie hoe perfect alles is gemaakt. Ook de mens is een wonder. Ik vertel vaak dat God ons naar Zijn beeld heeft gemaakt. En de oerknal? Nou de mens heeft veel verknald, waardoor er een diepe kloof is ontstaan in de relatie met Hem.

Maar God houdt nog steeds van ons mensen. Zijn liefde strekt zich uit naar iedereen. Hoe verschillend we ook zijn. Ieder persoon is uniek en allemaal hebben we verschillende achtergronden. Kun je jezelf voorstellen hoe het moet zijn voor een zeeman die vaak duizenden zeemijlen en soms voor maanden verwijderd is van familieleden en vrienden. De meesten van hen zijn trots op hun mooie land maar ook op hun gezinnen. Verbonden zijn ze vaak via WhatsApp, Facebook, Messenger, Skype of E-mail. Zo kun je elkaar aan de andere kant van de wereld toch spreken en zelfs zien. Vaders zien zo hun kinderen groter worden en horen alle nieuwtjes maar krijgen natuurlijk ook de zorgen en ziektes te verwerken. En dan is het toch een verschil met skypen of er echt zijn. Er is echter nog een manier die mensen met elkaar verbindt maar die verder gaat dan skypen en vooral ingrijpende veranderingen kan brengen. De communicatie vorm die alles ver overstijgt heet **gebed!** God is er altijd en Hij wil Zich graag met ons verbinden. Wat mooi dat we kunnen vertellen over de liefde van onze Schepper die ons zo lief heeft dat Hij Zijn enige geboren Zoon gegeven heeft. En wie in Hem gelooft mag zich een kind van Hem noemen. Hij zorgt, geeft troost, geneest en bemoedigt. Door hier over te spreken kan elke gelovige Zijn licht zijn! En dat is het vertellen meer dan waard! Er zijn veel mensen die voor ons werk in de havens bidden en ons ondersteunen met breiwerk, scheepjesflessen, houten kruizen of die door giften het mogelijk maken dat we Bijbels en ander materiaal kunnen uitdelen. Zo heeft iedereen zijn of haar unieke bijdrage. Wat een geweldige zegen. God is goed!

Jan Peter en José Kapteijn.

Amsterdam 2

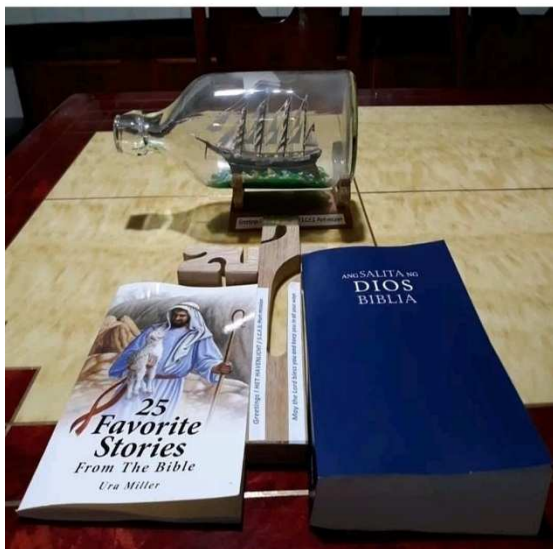
Aan boord van het schip dat ik op een ochtend bezocht, was iedereen heel druk aan het werk.

Ofschoon men mij duidelijk maakte dat ik zeer welkom was, werd mij toch gevraagd om 's avonds terug te komen. Wij gaan wel vaker 's avonds op scheepsbezoek, wanneer de zeevarenden vrij zijn.

We bidden altijd of de Heer ons wil leiden naar de juiste persoon en dan kan het voorkomen dat we "slechts" met één man hebben gesproken, die ene persoon die het echt nodig had!

Afgelopen tijd hebben we gesproken o.a. met zeevarenden o.a. uit Congo, Guinee Bissau, Frankrijk, India, Filipijnen, Ethiopië, Rusland, Oekraïne, Letland, Estland, Litouwen, Kroatië, Engeland en Ierland en natuurlijk ook Nederland!

By the guide of our Lord Jesus and prayers of
Pastor Theo van Zuilekom I arrived home safely

Tijdens deze gesprekken is heel veel lectuur dankbaar in ontvangst genomen, maar ook cd's, en Bijbels in diverse talen. Wij geven het liefst de Bijbel in iemands moedertaal. Regelmatig konden we met zeevarenden de Bijbel openen en mochten we samen bidden.

Dit wordt vaak door zeelieden zeer op prijs gesteld.

Sommigen bereiden zich voor om naar huis te gaan om weer met familie te worden herenigd. Zoals deze Filipijnse zeeman die een bericht stuurde via Facebook.

We hebben zijn naam hier weggelaten maar de oorspronkelijke foto onvertaald opgenomen in deze nieuwsbrief.

Toen ik aan enkele Nederlandse zeemannen aan boord van een grote vissersboot vroeg of ze ook persoonlijk een Bijbel aan boord hadden, reageerde een jonge zeeman: "Ja natuurlijk, mijn Bijbel is altijd het eerste wat ik inpak!" Ik werd er blij van om dit te horen.

Op een dag wist ik niet zeker of ik wel of niet naar de haven

zou gaan, ware het niet dat Yvonne mij aanspoorde om toch maar wel te gaan. En even later eenmaal aan boord van een andere grote Nederlandse vissersboot zei een senior zeeman, dat hij er van overtuigd was, dat God mij naar hem had toegestuurd. Hij was daar dankbaar voor, en zijn vrouw ook, zei hij!

Ja er gebeurt veel in de Nederlandse zeehavens.

Heel hartelijke dank voor al uw gebed en ander blijk van medeleven!

Met hartelijke groet,

Theo en Yvonne van Zuilekom.

De zeevarenden in deze nieuwsbrief heten in werkelijkheid anders. Om privacy redenen wordt hun echte naam niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst.

Onze dank gaat uit naar: City Bibles, "WIN-NL Seafarers' Ministry", Nederlandse Zeevarenden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Ark Mission, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakkijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie, Sailor Society en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

Graag willen we gebed vragen voor de gezondheid van **de medewerkers en hun gezinnen** maar met name voor **Anneke Best en Jan Peter Kapteijn** om door te kunnen gaan en te volharden in het speciale werk wat God aan ons gegeven heeft om te doen.

Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijf van geweldig fijn medeleven!
Zo werkt de Heer door u heen, zodat zeelieden, **Zijn Woord** kunnen horen en aanvaarden!
Wij zijn de Here God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te kunnen zijn!

'Bible-Fit app' en 'Wellness at Sea app' zijn er in meerdere talen en de 'GRN app' is er in meer dan 6400 talen. U kunt de apps gratis downloaden op uw smartphone, tablet en computer

Amsterdam:	Theo van Zuilekom Yvonne van Zuilekom Marien Gijsbertsen	wthvzuilekom@gmail.com yhvzuilekom@gmail.com marchris@solcon.nl
Passagiers schepen:	Jan Best Anneke Best Jan Gooijer	janbest.sr@gmail.com annekebest@gmail.com jan.gooijer@live.nl
Rotterdam:	Felix Henrichs René Reifel Wout de Vries	felix.henrichs@scfs.org rene.reifel@web.de woutdevries4@gmail.com
Beverwijk, IJmuiden:	Jan en Anneke Best	janbest.sr@gmail.com
Delfzijl, Eemshaven:	Jan Peter en José Kapteijn	j.p.kapteijn@hotmail.com
Harlingen:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Ambulant:	Michiel Kramers	m.kramers@hotmail.com
Algemeen:	Wim en Inez de Baat Desmond en Liz Heng	wimdebaat@gmail.com mhheng@gmail.com
Vertaalwerk, houten kruizen		
Flessenscheepjes:	Gerrit Huisman	ghuisman@live.nl
Webmaster:	Tom Hofkamp	tomhofkamp@solcon.nl
Ambassadeur:	Robbert Speelman	r.speelman@me.com
Stichting bestuur:		
Voorzitter:	Theo van Zuilekom	wthvzuilekom@gmail.com
Secretaris:	Jan Best	janbest.sr@gmail.com
Penningmeester:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A
ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com
Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit aan ons kenbaar maken.